

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 820/2023
27.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Ивица Костић, адвокат из ..., против тужене Општине Бујановац, као правног следбеника ЈП „Дирекција за грађевинско земљиште, урбанизам, путеве и стамбене послове“, Општина Бујановац, коју заступа Општински правобранилац, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2456/22 од 14.09.2022. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2456/22 од 14.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду ревизијских трошкова.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 343/21 од 09.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се као незаконито поништи решење ЈП „Дирекција за грађевинско земљиште, урбанизам, путеве и стамбене послове“ Општине Бујановац од 26.07.2016. године, сада брисане решењем Агенције за привредне регистре од 15.07.2021. године, чији је правни следбеник Општина Бујановац, на основу одлуке број 02-124/21 објављеним у „Службеном гласнику“ 21.09.2021. године, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка плати 36.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2456/22 од 14.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 ... 18/20) Врховни суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нема пропуста у примени Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу у Општинској управи општине Бујановац распоређен на послове инспектора за ... на основу решења од 29.06.2012. године. Решењем Скупштине општине Бујановац од 02.07.2012. године тужилац је именован за ... ЈП „Дирекција за изградњу Бујановац“, а решењем од 06.07.2012. године утврђено је да му мирују права и обавезе на пословима инспектора за ... са правом враћања на радно место у року од 15 дана од дана престанка функције. Решењем СО Бујановац од 13.11.2013. године тужилац је именован за ... ЈП „Дирекција за изградњу Бујановац“ на мандатни период од четири године. На седници од 19.07.2016. године СО Бујановац донела је решење о разрешењу тужиоца са функције ... пре истека мандата, а на предлог надзорног одбора, након чега је дана 25.07.2016. године Општинска управа донела решење о распоређивању тужиоца од 26.07.2016. године на послове инспектора за ... у Општинској управи општине Бујановац. Како се тужилац вратио на рад код послодавца Општине Бујановац то је директор ЈП „Дирекција за изградњу Бујановац“ донео решење о престанку радног односа тужиоцу дана 26.07.2016. године, а које тужилац побија у овој парници. Пресудом Управног суда У 627/17 од 05.12.2019. године поништено је решење о разрешењу од 19.07.2016. године. Ново решење није донето јер је Скупштина општине донела одлуку о покретању поступка ликвидације ЈП „Дирекција за изградњу Бујановац“, које је решењем од 15.07.2021. године брисано из Регистра привредних субјеката. Тужилац решење о распоређивању од 25.07.2016. године није поништавао.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев.

Радноправни положај директора је регулисан одредбом члана 48. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05...75/14), па према ставу 1, 2. и 3. овог члана, директор може да заснује радни однос на одређено или неодређено време, закључењем уговора о раду, а радни однос на одређено време може да траје до истека рока на који је изабран директор, односно до његовог разрешења. Права директора после разрешења зависе од тога да ли је разрешен пре истека рока утврђеног уговором, као и од тога да ли је засновао радни однос на одређено или неодређено време, или је обављао посао директора без заснивања радног односа. Радни однос на неодређено време може да траје до истека рока на који је именован, односно до његовог разрешења, такво лице, коме је пословодна функција престала истеком мандата или разрешењем пре његовог истека, остаје у радном односу и после разрешења, под условом да га послодавац врати на послове које је већ обављао пре именовања или да му понуди други одговарајући посао.

У конкретном случају, тужилац је засновао радни однос код тужене ради обављања послова Инспектор за ... Права и обавезе на овом радном месту су му миловала након што је именован на функцију ... у ЈП „Дирекција за изградњу

Бујановац“, што је утврђено и решењем од 06.07.2012. године. Тужилац је решењем од 19.07.2016. године разрешен функције ... пре истека мандата и решењем од 25.07.2016. године распоређен, односно враћен код ранијег послодавца и на послове које је обављао пре именована, из којих разлога је директор ЈП „Дирекција за изградњу Бујановац“ донео оспорено решење о престанку радног односа дана 26.07.2016. године. Имајући у виду наведено, правилан је закључак нижестепених судова да испуњеност услова за разрешење тужиоца представља основ за престанак радног односа у наведеном јавном предузећу, с обзиром да је разрешењем са дужности ... радни однос тужиоцу престао по сили закона код овог послодавца. Из наведеног произлази да се оспореним решењем фактички само констатује престанак радног односа као последица разрешења са функције ... у том јавном предузећу, те распоређивања на раније послове у општини. У прилог наведеном иде и чињеница да тужилац одлуку о распоређивању након разрешења није побијао и иста је правноснажна и производи правно дејство. Следом наведеног, правилно су нижестепени судови закључили да је решење о престанку радног односа тужиоца у ЈП „Дирекција за изградњу Бујановац“ законито и у том смислу неосновани су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Без утицаја су наводи ревизије којима се истичу разлози за незаконитост решења о разрешењу и неправилности при његовом доношењу, јер су исти били предмет оцене у управном поступку, те нису од значаја у овом поступку за поништај решења о престанку радног односа у ЈП „Дирекција за изградњу Бујановац“.

Из наведених разлога, а с обзиром да се осталим наводима ревизије понављају разлози иницијани у жалби који су правилно цењени од стране другостепеног суда, Врховни суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер по овом правном леку тужилац није успео.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић